

# Hoofdstuk een



Het ontbijt was voorbij. Puk maakte de kruiswoordpuzzel in de krant.

'Hmm... rust en iets... begint met een S,' peinsde hij.



‘Mijn gitaar!’ riep Ko, die de kamer binnen kwam stormen.

Puk fronste. ‘Nee, dat begint met een G.’

‘Nee, mijn gitaar. Ik heb hem in de kast gevonden,’ zei Ko.

‘Leuk voor je,’ zei Puk.



Ko begon op de gitaar te tokkelen – hard.

PLING! PLONG! PLING!



Puk bedekte zijn oren.

‘Is het daar niet een beetje te vroeg voor?’  
klaagde hij.



Maar Ko bleef doorspelen tot...

**POING!** ... een van de snaren knapte.

‘O nee!’ zei Ko. ‘Nu moet ik naar de stad om een nieuwe snaar te kopen.’



Hij haalde zijn spaarvarken en schudde ermee.



‘Oeps! Waar is al mijn geld gebleven?’  
vroeg hij.

‘Daar heb je laatst spullen van gekocht,’  
zei Puk.

Ko zuchtte. Dit was niet best.

‘Wat moet ik nu?’ kreunde hij.

‘Je kunt een baantje zoeken,’ zei Puk.

‘Dat is het!’ riep Ko, en hij griste de krant  
onder Puks neus vandaan.

‘Moet je dit horen,’ zei hij...



Ko rende naar boven. In een mum van tijd was hij weer terug, met een grote hoed.

‘Yie-ha!’ riep hij. ‘Wat vind je ervan, Puk?’

‘Heel mooi. Waar is het voor?’ vroeg Puk.

‘We worden cowboys op een boerderij,’ zei Ko.

‘Wij?’ zei Puk. ‘Maar Ko, je kunt niet eens paardrijden.’

‘Iedereen kan paardrijden, makkelijk zat,’ lachte Ko. ‘Kom mee, jij moet ook een hoed.’





Al snel waren ze klaar om te gaan.

Ko wilde per se een lasso en zijn gitaar  
meenemen.

‘Waar heb je die voor nodig?’ vroeg Puk.

‘Iedereen houdt van muziek, zelfs koeien,’  
zei Ko. ‘Ik kan ook geluid maken met  
één snaar minder.’

‘Hmm, daar was ik al bang voor,’  
zei Puk.

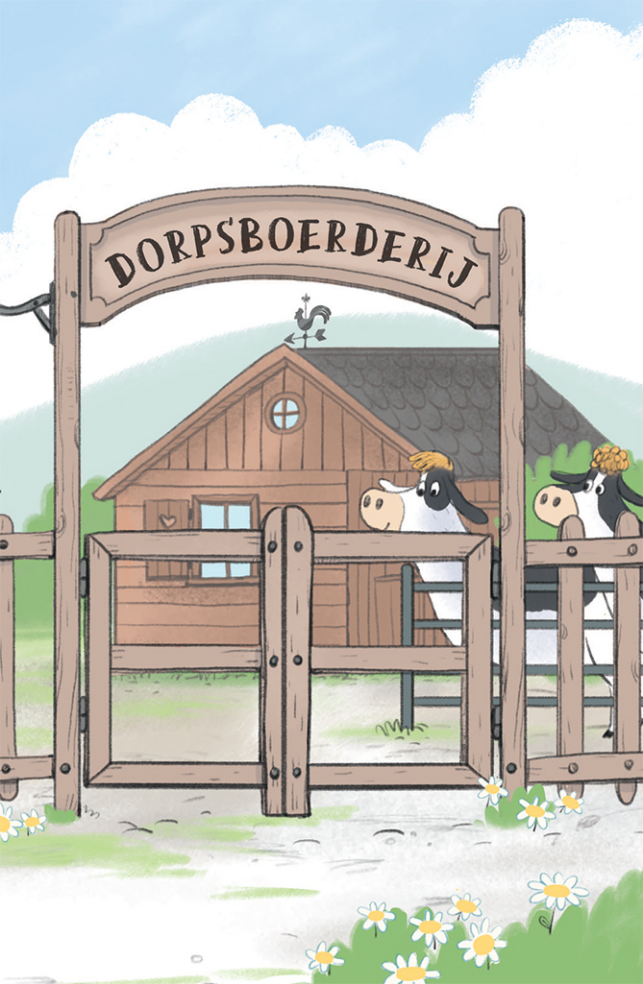
Ze fietsten heuvel af en heuvel op.

Ko kletste de hele weg door, dus moest  
Puk in zijn eentje trappen.



Eindelijk kwamen ze bij de Dorpsboerderij.





DORPSBOERDERIJ